

CIVIL KURÁZSI

I./13. 2026.04.02.

Joli néni álma

*(tragikomédia 1 felvonásban és 2 képben)**(Történik Észak-Bácskában napjainkban. A szereplők fiktívek, a párbeszéddek egy elképzelt helyzetet jelenítenek meg. Az elhangzó állítások a szereplők véleményét tükrözik.)*

Szereplők:

Csillics Sándor: *Nagyapus*Csillicsné, Jolán: *Nagyanyus**Csillics Róbert: unoka**Marika, Ica, Bözsi, Rózsi : egykori kollégák, nyugdíjas posztósok, 65 év feletti mind**1. szín: Csillicsék konyhája (Vasárnap**délelőtt. A tűzhelyen rotyog az étel. Joli főz, Sanyi feszeng. Róbert a tabletjét nyomkodja.)***Sanyi** *(ül, vakarózik, kerülgeti a dolgot):* Jolikám, lelkem. Átugrok ide a Csitóba egy kicsit. Beszélek Mijoval pár szót. Nem láttam két hete.**Joli** *(nem néz rá, keverget):* Eredj, Szaso. De pontban délre gyere haza! *(ráemeli a szemét)* Mert ha nem, utánad megyek és romba döntöm a Csitanyicát! *(folytatja, lendülettel)* Tudom én, milyenek vagytok amikor megisztok egy kupica sligovicát. A nagy lelketek kirakjátok az asztalra egymásnak! És aztán isztok még egy kupicával.**Sanyi** *(legyint, indul):* Jól van, jövök délre. Ne károgj!**Joli** *(az unokájához):* Robi elviszel ebéd után a Béke térre?**Róbert** *(készségesen):* Igen Nagyanyus, elviszlek!

- 0 -

*2. szín: Belvárosi Cukrászda (A bal kettes asztalnál 4 idősebb asszony ül. Mintha várnának valamire vagy valakire. Egy szék még üres.)***Joli** *(balról be, lihegve, ruháját igazgatja):* Sziasztok lányok. Megjöttem én is. Kicsit késve, bocsánat!**Marika, Ica, Bözsi, Rózsi** *(egymás szavába vágva):* Jaj, dehogy késtél! Most ültünk le! Gyere csak! De jól nézel ki! Mint régen a soron! Ott is te voltál a legcsinosabb!

Joli (*leül, legyint*): Ugyan már, hagyjátok! Csak egy régi kabát.

Bözsi: Na, mit kérsz?

Marika (*már intézkedik*): Pincér úr! Ide kérem, ide!

Marika (*a pincérnek, számolva*): Akkor, négy dupla, három alvés, egy Isler, egy dobos, egy kóla és négy Fanta narancs! Köszönöm szépen!

Marika (*érdeklődve*): Na meséljete lán yok, történt veletek valami érdekes mostanában?

Bözsi (*mélázva*): Ebben a korban érdekes? Kizárt!

Joli (*felcsigázva*): Hát velem igen! Képzeljétek március 15-én ülök a TV előtt és nézem a Békementet! Micsoda menet volt! Jó érzés volt látni, hogy ennyien kiállnak értünk! És elöl menetelt a Bayer Zsolt! Az „aranszájú”!

Ica (*beleszól*): Nekünk ne mondja meg senki mit tegyünk. Mi nem leszünk ukrán gyarmat!

Marika (*helyesel*): Így van. Mi nem akarunk háborút! Nem engedjük a fiainkat!

Bözsi (*kérlelve*): Mondd tovább Joli! Van még?

Joli (*álmodón*): Igen. Ahogy néztem, egy idő után elaludtam a fotelben. És megálmodtam a választást is. Újabb kétharmaddal győztünk! Mi!

Ica, Marika, Bözsi, Rózsi (*kórusban*): Hurrá! Győzött az igazság! Az a „növerő” eltakarodhat sírva! Éljen!

Joli: Azt is megálmodtam, hogy összeül az első országgyűlés és szokás szerint elsőnek a saját pénzükről döntöttek. Minden képviselőnek és minden kormánytisztviselőnek megduplázták a javadalmazását a háborús inflációra hivatkozva!

Ica, Marika, Bözsi, Rózsi (*kórusban*): Megérdemlik! Értünk dolgoznak! Értünk!

Joli: Aztán elfogadták, hogy megadóztatják a nyugdíjakat is! A felvett hiteleket meg kell adni valamiből.

Ica, Marika, Bözsi, Rózsi (*kórusban*): Na de...na de...jaj!

Joli: Aztán elfogadták, az egészségügy átszervezésére tett indítványt, amely szerint a gyógyszertámogatások megszűnnek. Az állami egészségügyet átterelik a magán egészségügyi intézményekbe. Az egészségügyet teljesen magánosítják! Az állam kiszáll belőle.

Ica, Marika, Bözsi, Rózsi (kórusban): A francba! Meddig fogunk várni a csípőprotézisre? 5 év? És miből fizetünk ki annyi pénzt? Az adózott nyugdíjunktól?

Joli: Állítólag van olyan törvény, hogy a gyermekek kötelesek segíteni a szüleiken, ha módjukban áll.

Ica (mérgesen): Persze a te fiad Garmis-Partenkirchenben pincér! Ő tud segíteni. De az én fiam pedagógus és 3 gyereke van! Mi lesz velem, ha megbetegszem?

Rózsi (nyugtatón): Jaj Ica, ne ríjál már! Makkegészséges vagy, száz évig fogsz élni!

Marika, Bözsi (kórusban): És volt még tovább is az álmod?

Joli (mélázva): Volt. A végén megválasztották a miniszterelnököt örökös kormányzóvá. Minden magyarok urává!

Ica, Marika, Bözsi, Rózsi (kórusban): Nagyszerű! Végre! Azt a drága embert! A legnagyobb magyar!

Ica (mosolyogva): Hiszen ez gyönyörű szép álom volt Joli!

Joli (könnyezve): Nem! Nem! A vége nagyon csúnya volt. Fel is ébredtem rá!

Ica, Marika, Bözsi, Rózsi (kórusban): Hogyan? Mi lehetett ebben ilyen szomorú? Ne csigázz, meséld már! Mondjad!

Joli (bőgve): Az unokám, a Robi! Elment, álmomban. Itt hagyott minket. El sem búcsúzott tőlünk. Még a Sanyitól sem. Csak egy levelet írt, abban csúnya dolgokat!

Ica, Marika, Bözsi, Rózsi (kórusban): Mi volt a levélben? Mondd már! Mondjad Jolikám, ne ríjál!

Joli (szíjogva): Az írta a Robi, azt írta, hogy elvettük tőle a jövőt! Mi! Sem neki, sem a gyermekeinek nem lesz ebben az országban jövője. Ebbe az országba nem kellene a gondolkodó emberek, csak emberek akik jól szavaznak!

Rózsi (csendben): Ne sírj Jolikám! Visszajön...

Joli (zokogva): Vissza. Ha lesz még hova.

V É G E

[Baltazár György]

**BRÜSSZEL VAGY MOSZKVA?
TE FOGSZ VÁLASZTANI KÖZÜLÜK! HÁT JÓL GONDOLD ÁT!**



Képek: DocWertheim, Wikimedia Commons, CC BY-SA 4.0

Minél több polgára él a polgári bátorsággal egy országnak,
annál kevesebb hősrre van szükség! [Franca Magnani]

SZAMIZDAT

Baltazár György

Horváth Tünde Resti Kornél

KAPCSOLAT

civilkurazsi2026@gmail.com

